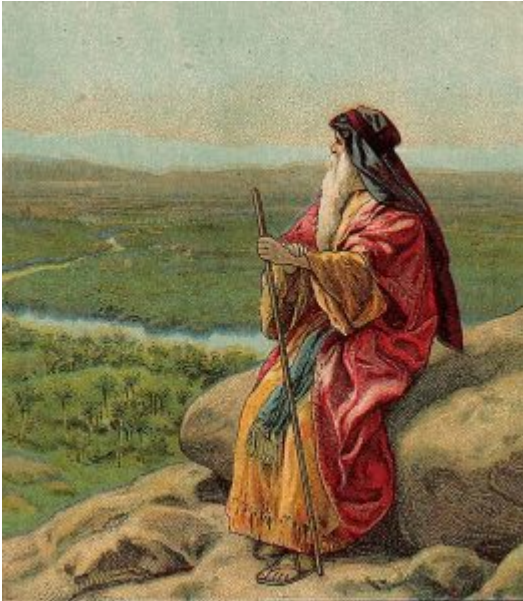

Pericopa Vezot HaBracha - Ultima zi din viața lui Moșe Rabenu וזאת הברכה [anul 5784]

Pericopa Vezot Habracha este ultima pericopă din Tora și cu care noi terminăm ciclul anual de citire a Torei și începem imediat ciclul nou al anului următor pentru a menține principiul iudaic de perpetuă continuitate. Aceasta este și singura pericopă care nu se citește de Șabat, ci de o zi de sărbătoare, ultima din sărbătorile Lunii Tișre - Simhat Tora. Ea conține ultimele două capitole din cartea Deuteronom și din Toraua întreagă, cap. 33 și 34.

Pericopa se petrece în ultima zi a vieții lui Moșe Rabenu, ziua în care el împlinește 120 de ani. Aceasta este vârsta maximală la care un om poate să ajungă după Tora: „... zilele lui vor fi de o sută douăzeci de ani” (Geneza 6:3).

În primele cinci versete din cap. 33 (33:1-5) Moșe Rabenu adună toate triburile Israelului ca să le binecuvânteze înaintea morții lui. La început el binecuvântează pe Dumnezeu și încheie cu elogii aduse poporului evreu.

Binecuvântarea lui Ruben (33:6) רְאוּבֵן. Ruben este ales să fie primul binecuvântat cu toate că el și-a pierdut statutul acesta de mult și Iuda a venit în locul lui. Moise îi urează să aibă parte de lumea aceasta și de lumea viitoare, fără ca păcatele lui să-i afecteze drepturile.

Binecuvântarea lui Iuda (33:7) יְהוּדָה. Iuda apare în vecinătate cu Ruben, deoarece amândoi s-au ridicat deasupra patimilor lor și au recunoscut păcatele lor - Ruben cu Bilha și Iuda cu Tamar. Esența binecuvântării conține promisiunea despre succesul regilor și al demnitarilor care vor veni din tribul Iuda.

Binecuvântarea lui Levi (33:8-11) לֵוִי. Tribul Levi este considerat un trib splendid și select. Și așa este și binecuvântarea lui. Moise remarcă comportamentul exemplar al tribului în cei patruzeci de ani de mers în deșert, spre deosebire de problemele și plângerile celorlalți de-a lungul celor 40 de ani. Ultima parte este interpretată a se referi la succesul familiei Hașmonaim, care erau din tribul Levi, în războiul contra grecilor cu aproximativ o mie de ani mai târziu.

Binecuvântarea lui Benjamin (33:12) בְּנֵימִין. Binecuvântarea lui Benjamin pe teritoriul căruia se va construi Templul, apare aici în vecinătate cu Levi, care este tribul care va slugi în Templu. Binecuvântarea se referă mai ales la Templu, care se va construi pe pământul acestui trib.

Binecuvântarea lui Iosef (33:13-17) יוֹסֵף. Tabernacolul din Șilo este pe teritoriul tribului Iosef și de aceea Iosef vine în vecinătate cu Levi și Benjamin. În binecuvântarea aceasta avem parte de belșugul roadelor pământului țării și amintirea unor conducători deosebiți care vor veni din acest trib (cum a fost Iosua יְהוֹשֻׁעַ). Mai sunt amintiți cei doi fii ai lui Iosef: Manase și Efraim מְנַשֶּׁה-אֶפְרַיִם, care vor primi pământuri asemănătoare cu cele ale triburilor.

Binecuvântarea lui Zabulon și Isahar (33:18-19) זבולון-יששכר . Ei sunt binecuvântați împreună fiindcă ei mențin între ei o cooperare interesantă și exemplară. Fii lui Zabulon se ocupă de comerț. Cu profiturile din acest comerț ei se împart cu fii lui Isahar, care se ocupă doar cu învățătura Torei.

Binecuvântarea lui Gad (33:20-21) גד . Fii lui Gad stau la granițe și de aceea Moise îi binecuvântează să aibă multă forță și mult curaj ca să poată să apere țara. Ne este amintit de asemenea că Gad a ales să stea dincolo de Iordan, pe partea vestică unde va fi înmormântat Moșe însuși.

Binecuvântarea lui Dan (33:22) דן . Și tribul Dan care stă la granițe, în partea de nord a țării, a avut parte de urări de forță, curaj pentru apărarea țării.

Binecuvântarea lui Neftali (33:23) נפתלי . El s-a ales cu o moștenire bună și binecuvântată în jurul Kineretului (Iacul Tiberia).

Binecuvântarea lui Așer (33:24-25) אשר . Aici noi găsim referire la faptul că tribul lui Așer stă la granițe, asemănător cu frații săi Gad și Dan. Lui i se mai adaugă urare să aibă mult ulei și mulți urmași, adică belșug de toate.

Binecuvântare generală (33:26-29). După ce termină Moise să binecuvânteze fiecare trib în parte, Moise concludă și spune că peste toate acestea se află binecuvântarea tuturor fiilor Israelului, iubiți și doriți în fața lui Dumnezeu.

Moșe urcă să moară pe munte (34:1-12) משה . Cele cinci cărți de Tora se termină cu moartea lui Moise. Moise se urcă pe muntele Nevo, care se află în tribul lui Gad pe undeva pe unde noi nu știm exact. Dumnezeu îi arată de acolo toată țara Israelului și-i spune că a venit momentul împlinirii promisiunii date părinților națiunii ca țara să fie dată fiilor lui Israel. Însă el, Moise, poate doar vedea țara fără să intre în ea.

Acolo pe munte Moise moare și este îngropat „după cuvântul Domnului”. Toraua pune în evidență vârsta și situația lui Moise când a murit: „Moise era de o sută douăzeci de ani când a murit; ochiul nu-i slăbise și nici vlaga nu-l părăsise” (Deuteronom 34:7).

După cele treizeci de zile de doliu ținute de tot poporul Israelului, Iosua a primit conducerea poporului și continuă să acționeze cu succes în spiritul mentorului său - Moise.

Toraua se încheie cu cuvintele de glorie despre Moșe Rabenu, liderul și profetul: „[Și nu s-a mai ridicat profet în Israel asemenea lui Moșe, pe care Domnul să-l fi cunoscut față către față. Ce semne și minuni i-a trimis Domnul să le facă în țara Egiptului, lui Faraon, tuturor slujitorilor lui și întregii lui țări, și ce mână tare și lucrare mare și înfricoșătoare a făcut Moșe sub ochii întregului Israel!](#)” (Deuteronom 34:10-12).